

lagt et enormt skøn ud til udlændingemyndighederne inkl. det skøn at sikre, at tingene er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, og der bliver vi altså nødt til at insistere på, at det er politikernes ansvar, at man har gjort det. Det kan man ikke fedte af på nogen. Så må man altså lave en lovgivning, der er mindre baseret på skøn.

Vi synes, det er godt, at integrationsydelsen er blevet ændret. Vi synes, den har været et udtryk for en grov diskrimination. Vi synes også, den har været udtryk for en klientgørelse.

Der er jo flere grunde til, at den bliver ændret. Kommunerne ønskede den ændret, man kunne se frem til en alvorlig kritik fra UNHCR, og så er det jo også indgået i finanslovforhandlingerne osv. Vi synes, det er godt, men vi vil insistere på, at problemet ikke dermed er løst, for der er to diskriminerende elementer i den integrationslovgivning, som blev vedtaget.

Det ene element, som altså er væk nu, er integrationsydelsen, det andet er bopælspligten. Derfor så håber jeg, at vi kan fortsætte diskussionen om at få bopælspligten ud. Stavnsbåndet skal altså også ophæves for udlændinge i Danmark.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at der er ingen af de syv områder, som hr. Jørgen Estrup og jeg havde oppe i sommer, der ikke kunne løses inden for lovens rammer. Man er selvfølgelig nødt til, når vi snakker om f.eks. visumansøgninger, at overlade det til et skøn, for man kan ikke lave en lovgivning, der i den grad detaljerer tingene.

Men så er det vel også rimeligt, at politikerne i det øjeblik, at den linje, der ligger i nogle skøn, ikke er i overensstemmelse med de signaler, man mente man sendte, så forsøger at sende nogle andre, og det er det, der er sket nu i forbindelse med de notater, som regeringen har udarbejdet. Det synes jeg er rimeligt.

Så kan der være andre områder, hvor loven overlader for meget til skøn. Lad os få den diskussion på et andet tidspunkt. Det, jeg fastholder, er, at det, der er sket i sommer, alt sammen er inden for lovens rammer, men at nogle af os, der havde stemt for loven, mente, at det godt nok gik lidt i en forkert retning.

Jeg vil godt til sidst spørge hr. Søren Søndergaard igen om den med ægteparret, hvor den ene part er ude at rejse, og den udenlandske

part så kan risikere at blive udvist: Hvordan i alverden skulle man her i Folketinget vide, at »ægteskab« eller »ægteskabslignende forhold« skulle blive tolket på den måde? Hvad skulle jeg bruge for et ord i stedet for? Altså den skønsdiskussion, der har været i sommer, er relevant inden for loven, og så kan vi på et andet tidspunkt tage spørgsmålet op, om loven er forkert.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kunne følge hr. Søren Søndergaard i meget af det, han sagde. Jeg synes sådan set, at der var god fornuft i det og også nogle holdninger, som jo svarer meget til dem, jeg støtter mig til. Og så en ekstra bemærkning: Jeg er også enig i, at vi, der har stemt for lovgivningen, har ansvaret for den, og at vi ikke skal prøve på at løbe fra det.

Men dernæst er det jo i stort set al lovgivning her i Folketinget sådan, at man er nødt til at betjene sig af skøn, og det er der ikke noget mærkeligt i. Man kan, som hr. Duetoft sagde, diskutere, hvor vidtgående man skal være i de beføjelser, man overlader til ministeren og administrationen, hvor omhyggelig man skal være, og hvor direkte man skal være i at fastlægge kriterierne.

Men det, som jeg ikke forstår hr. Søren Søndergaard siger, er, at de signaler, der blev udsendt, var klare og tydelige. Jeg forstår ikke, hvordan man kan vægte signalerne mellem f.eks. – og det lyder jo også helt skørt – fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Arne Melchior.

Hvordan lægger man det sammen og får et eller andet fornuftigt administrativt ud af det? Skal man vægte det med antal mandater eller med stemmeføringen eller med hårfarven? Hvad har hr. Søren Søndergaard egentlig tænkt i den sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Søren Søndergaard nævnedes, at bopælspligten skulle være det næste, der efter Enhedslistens vurdering skulle væk. Jeg vil gerne sige, at det er et spørgsmål, som en række organisationer jo henvendte sig til UNHCR om. De henvendte sig om integrationsydelsen, om bopælspligten og et par ting mere, jeg ikke kan huske.

Men jeg husker, uden jeg har det ved hånden, svaret, der kom fra UNHCR, hvor de netop om bopælspligten sagde, at den kunne ikke i sig selv siges at være diskriminerende. Der